

ĐỊNH NGUYỄN và HỌC THUYẾT CHỐNG CỘNG Theo ĐỊNH HƯỚNG XÃ HỘI CHỦ NGHĨA

Duyên-Lãng Hà Tiến Nhất

Cách đây không lâu tôi có nhắc thấy bài “*Chống cộng, một thôi thúc yêu nước hay mù quáng hận thù*” của ông Định Nguyễn đăng trên một vài diễn đàn điện tử, nhưng thú thực, tôi không đọc. Lý do đơn giản là vì tôi không có thì giờ. Hơn nữa vì biết ông Định Nguyễn có liên hệ với phe Ân Quang, nên tôi tự nhủ, tốt hơn là nên nghe kinh nghiệm của cha ông truyền lại: “*phải một cái rái đến già*” để tránh phải ân hận. Sự thực không còn che đậy được là, thảm cảnh của đất nước ngày nay một phần không nhỏ là hậu quả của sự cấu kết của mấy ông thầy chùa Ân Quang với CS.

Thế nhưng cách đây ít bữa, có người bạn gọi phone cho tôi, nhắc đến bài viết của ông Định Nguyễn, và còn cho biết ông Định Nguyễn xỏ xiên tôi (DL Hà Tiến Nhất) là kẻ “ngủ mơ giữa ban ngày.” Vì thế tôi xin người bạn forward bài đó cho tôi để đọc cho biết. Trong bài viết, ông Định Nguyễn chê bai và đả phá tất cả những người có lập trường kiên quyết xóa sổ đảng CSVN, nhưng lại cổ võ các khuynh hướng cũng xưng là chống cộng, nhưng chỉ nhắm mục đích tuyên truyền hòa hợp hòa giải với CS, nói khác đi là đòi hỏi dân chủ đa đảng với VGCS. Đọc xong, tôi cảm thấy hình như ông Định Nguyễn là một người có hoài bão lập thuyết.

1. Học thuyết Định Nguyễn (Dinhnguyenism)

1.1 Trình bày - Có lẽ tôi hơi đề cao và quan trọng hóa vấn đề, nhưng xin cho phép. Nếu Học Thuyết (doctrine) là một hệ thống tư tưởng được truyền bá để thuyết phục mọi người tin theo, thì quả thật ông Định Nguyễn là người có hoài bão lập thuyết thật. Trong bài viết của ông như nêu trên đây, ông Định Nguyễn đã làm hai việc. Một là đạp đổ không thương tiếc đường lối chống cộng xưa nay mà ông gọi là “theo định hướng VNCH và Cờ Vàng.” Ông coi đó như một địch thủ đối nghịch với lý thuyết của ông. Hai là ông tập hợp các khuynh hướng hòa hợp hòa giải với CS - nói chung là đa đảng - thành một hệ thống, và truyền bá nó như một con đường tất yếu khả dĩ đem lại sự cứu rỗi sinh mệnh của Dân Tộc. Nguyên lý đó - theo ông Định Nguyễn trình bày - là “phải theo Mỹ mới không mất nước, dù Mỹ không tiêu diệt VGCS. Toàn dân VN đều mong muốn như thế.” Tôi gọi đó là một học thuyết, Học Thuyết Định Nguyễn (Dinhnguyenism), vì ông đã có công bản ra phát súng lệnh tiêu diệt lá Cờ Vàng và nền Cộng Hòa của Dân Tộc ta trước đây, và tập hợp thành một hệ thống các khuynh hướng chính trị của người VN - kể cả VGCS - để chống Tàu cộng dưới sự lãnh đạo của Mỹ. Chuyện mà từ trước tới nay người ta đã có làm, nhưng làm lẻ tẻ và chấp vá. Đường lối này trước đây tôi gọi là “chống cộng

theo định hướng xã hội chủ nghĩa.” Nghĩa là chống cộng nhưng không tiêu diệt CS. VGCS chỉ sợ mất đảng nên tôi tin rằng đó là điều mà VGCS luôn mơ ước.

Để làm nổi bật học thuyết chống cộng của mình, ông Định Nguyên trước hết bác bỏ đường lối chống cộng hiện nay của người Việt tỵ nạn CS mà ông cho là hành động chính trị mà không có ý thức chính trị. Ông cay đắng mỉa mai nó là “... chống cộng có định hướng, đó là định hướng Việt Nam Cộng Hòa (VNCH) và Cờ Vàng. Theo định hướng này, ai chống cộng mà không tôn xưng VNCH và vinh danh lá Cờ Vàng là chống cộng cuội.” Đọc câu văn của Định Nguyên, chúng ta hiểu là, ông cho những người chống cộng hiện nay tất cả đều theo một định hướng chung. Cái định hướng đó ông Định Nguyên đặt cho nó cái tên là “định hướng VNCH và Cờ Vàng.” Dĩ nhiên ông Định Nguyên không đi theo định hướng này. Điều đáng tiếc là, ông cũng không cho biết ông chống cộng theo định hướng nào, mặc dù ông vẫn tự cho mình là một người chống cộng. Những người yêu nước quan niệm thế nào về chế độ VNCH và lá Cờ Vàng thì chúng tôi xin trình bày sau. Nhưng cái mà ông Định Nguyên gọi là “định hướng VNCH và Cờ Vàng” thì chỉ là chữ nghĩa ông đặt ra để bôi bác, làm hạ giá các hoạt động chống cộng của những người yêu nước. Theo ông, cái định hướng chống cộng này chỉ gây ra tai họa.

Sau đó ông trình bày học thuyết của mình qua đoạn văn ông viết sau đây (nguyên văn): “Không ai tin chính sách ve vãn CSVN của Mỹ là quan tâm đến số phận của dân tộc Việt Nam, lại càng không phải ‘thương’ tập đoàn lãnh đạo cộng sản. Họ muốn có đồng minh để chống Tàu, kẻ đang thách thức vị thế của họ tại Đông Nam Á và cả trên thế giới. Hy vọng, qua việc này, dân tộc Việt Nam sẽ được ‘hưởng lộc’, thoát được nạn Bắc thuộc. Nếu Mỹ không can thiệp và thỏa hiệp, CSVN vẫn còn đó và nguy cơ mất nước rất lớn. Nếu Mỹ can thiệp và thỏa hiệp mà không cần thay đổi thể chế chính trị liên thì CSVN vẫn còn đó nhưng nguy cơ mất nước không còn. Cả hai trường hợp đều xấu, nghĩa là CSVN vẫn còn đó, nhưng trường hợp thứ hai ít xấu hơn nhiều. Tôi tin hầu hết dân Việt trong cũng như ngoài nước đều mong điều này xảy ra. Riêng nhóm chống cộng ‘có định hướng’ thì không, họ đòi lật đổ CSVN với bất cứ giá nào! Với sức mạnh quân sự vô song, Mỹ vẫn không nghĩ đến việc lật đổ CSVN. Họ, một số người chống cộng ‘có định hướng’ ở hải ngoại không có tác sát trong tay, không có mảnh đất cắm dùi, lại ‘đương kiêu tỵ nạn’ xa cả nửa vòng trái đất thế mà cứ lớn tiếng đòi ‘tiêu diệt cộng sản’, tái dựng VNCH cho bằng được!”

1.2 Tóm tắt - Cách trình bày vấn đề trong đoạn văn trên có đôi chỗ tối nghĩa, người đọc khó có thể hiểu ý ông Định Nguyên qua mạch văn, mà phải đoán nghĩa qua vấn đề mà ông đặt ra. Có thể tóm tắt học thuyết chống cộng của ông Định Nguyên vào mấy điểm sau:

- **Một:** Dứt khoát bác bỏ lá Cờ Vàng và chế độ VNCH, vì những người theo “định hướng VNCH và Cờ Vàng” đã không có ý thức chính trị nên chỉ gây hại.

- **Hai:** Mỹ muốn có đồng minh để chống Tàu. Do đó Mỹ muốn lôi kéo VN về phe mình. Có 2 trường hợp xảy ra. Ông lập luận:

a/ Nếu VGCS không theo Mỹ thì VC vẫn còn đó, và nguy cơ mất nước rất lớn.

b/ Nếu VGCS theo Mỹ và Mỹ không dẹp VC, thì VC vẫn còn đó, nhưng tránh được nguy cơ mất nước.

- **Ba:** Theo ông Định Nguyên, cả 2 trường hợp đều xấu, nghĩa là VGCS vẫn còn đó. Tuy nhiên trường hợp sau ít xấu hơn, nên ông chấp nhận và chọn trường hợp này. Ông tin rằng nhân dân VN cũng có một chọn lựa như ông.

1.3 Nhận xét - Có 3 điều bất cập trong luận thuyết của ông Định Nguyên làm cho nó trở thành ảo tưởng:

- **Thứ nhất:** ở trên ông Định Nguyên viết: “Không ai tin chính sách ve vãn CSVN của Mỹ là quan tâm đến số phận của dân tộc Việt Nam, lại càng không phải ‘thương’ tập đoàn lãnh đạo cộng sản.” Nhưng dưới đó ông lại viết: “Nếu Mỹ can thiệp và thỏa hiệp mà không cần thay đổi thể chế chính trị liên thì CSVN vẫn còn đó nhưng nguy cơ mất nước không còn.” Nghĩa là ông Định Nguyên vừa tin rằng Mỹ không quan tâm đến số phận của Dân Tộc VN, lại vừa tin rằng Mỹ giúp VN chặn đứng cuộc xâm lăng của Tàu cộng? Như thế có nghĩa là, Mỹ là một tên bất nhân, đồng thời lại là một con người hào hiệp? Có phải là ông Định Nguyên đã tự mâu thuẫn? Lập luận mâu thuẫn như thế thì làm sao tin tưởng được học thuyết của ông Định Nguyên?!

Ông Định Nguyên tin rằng sẽ có chiến tranh giữa Tàu cộng và Mỹ, cho nên ông mới kêu gọi VN đi theo Mỹ chống Tàu để nhân cơ hội “thoát Trung.” Nhưng xin hỏi ông căn cứ vào đâu để tin như thế. Không lẽ ông không học được bài học nào về cái thể chiến lược của các đại cường ngày nay? Thực tế đã và đang cho thấy, các đại cường ngày nay đánh nhau bằng chiến tranh kinh tế. Chiến tranh võ trang của các nước này nếu xảy ra thì chắc chắn phải là chiến tranh nguyên tử. Điều mà thật sự ít có người lãnh đạo nào dám nghĩ tới. Mỹ giật sập cả một khối CS Đông Âu của Nga, nhưng chuyện vẫn êm ru bà rù, không có xảy ra chiến tranh giữa Liên Xô và Mỹ. Tại sao? Vậy thì liệu có xảy ra chiến tranh giữa Tàu cộng và Mỹ không? Học thuyết Định Nguyên đặt căn cứ trên một suy đoán mơ hồ, khó thuyết phục.

Hơn nữa, ông Định Nguyên không học được một chút kinh nghiệm nào về lịch sử hiện đại của đất nước. Ông viết: “... (Mỹ) lại càng không phải thương tập đoàn lãnh đạo CS.” Ông Định Nguyên biết Mỹ không thương bọn chóp bu CS. Ông tưởng rằng bọn nó không biết? Nó ngu sao? Vậy tại sao ông kêu gọi không những VGCS, mà toàn dân VN cần liên minh với Mỹ? Để làm chó săn cho Mỹ à? Ông không nhớ rằng những nhà ái quốc VN, bạn của Mỹ, mà Mỹ còn ra tay giết được thì những con chó săn có giá trị gì?

Kinh nghiệm cho thấy, chính sách ngoại giao của tập đoàn tài phiệt Mỹ dựa trên câu này “khi hết thú rừng thì những con chó săn sẽ bị đem ra làm thịt.” Ông tưởng rằng bọn VGCS chúng nó ngu lắm sao? Còn người Quốc Gia chúng tôi thì vẫn nhớ thuộc lòng câu “Phải một cái rái đến già.”

- **Thứ hai:** Các giải pháp ông Đinh Nguyên nêu ra cho vấn đề “chống cộng” đều dự trù duy trì sự tồn tại của đảng VGCS. Điểm này chính là mấu chốt của vấn đề chống cộng theo quan điểm của ông Đinh Nguyên mà tôi gọi là “chống cộng theo định hướng xã hội chủ nghĩa.” Nghĩa là chống cộng nhưng vẫn duy trì sự tồn tại của đảng CSVN. Cách này không thể nói là chống cộng. Nếu có tự nhận là chống cộng thì chỉ là chống cộng bịp (hay cuội). Tai sao? Người viết sẽ giải thích sau.

- **Thứ ba:** cái mà ông Đinh Nguyên gọi là “định hướng VNCH và Cờ Vàng” là một lối nói vu khống và nhục mạ những người yêu nước thực sự chống cộng. Ông nói mà không hiểu mình nói gì. Chuyện này chúng tôi cũng sẽ đề cập đến sau. Nhưng cũng chính vì việc đề ra cái định hướng này với ngụ ý xuyên tạc, ông Đinh Nguyên đã chứng tỏ cho người ta thấy ông đứng ở vị trí nào trong cái thế chống cộng của người VN ngày nay. Điều chắc chắn là ông không đứng trong hàng ngũ những người mà ông gọi là đi theo “định hướng VNCH và Cờ Vàng.”

2. Chống cộng vì hận thù mù quáng

Ông Đinh Nguyên muốn chứng minh rằng đồng bào tỵ nạn chúng tôi chống cộng không phải do lòng yêu nước thôi thúc, mà vì hận thù CS một cách mù quáng. Đây là lời kết án quyết liệt nhất những người yêu mến lá Cờ Vàng mà tôi mới thấy từ trước tới nay. Chống cộng mù quáng được hiểu là chống không suy nghĩ, nhắm mắt mà chống, chống cả những cái hay, cái tốt của CS. Nhưng CS có cái gì hay, cái gì tốt, xin được hỏi ông Đinh Nguyên? Tôi thực không ngờ một người viết lách như ông Đinh Nguyên mà lại mù quáng và thiên cận đến thế, một sĩ quan QLVNCH mà lại tối dạ như vậy. Thật không hiểu nổi.

Nên biết tình yêu và lòng hận thù là hai mặt tâm lý phản diện trong bất cứ con người bình thường nào. Nó cũng giống như hai mặt của một đồng tiền. Tình yêu được đáp ứng và được thỏa mãn thì chỉ có yêu mà không có hận thù. Trái lại, khi tình yêu bị kẻ khác cướp đoạt, hơn nữa, nếu lại còn bị lăng nhục, thì có điều chắc là nó sẽ biến thành thù hận và dễ dàng đi đến chuyện trả thù. Tâm lý thông thường là thế. Xin nêu ra một thí dụ nho nhỏ và dễ hiểu để biện minh với ông Đinh Nguyên. Chẳng hạn chàng thanh niên A yêu một cô gái đẹp. Yêu chân thành, yêu say đắm, và nhất quyết phải cưới cho bằng được cô gái về làm vợ. Nhưng có một anh chàng B nhảy vào và chiếm đoạt được cô gái. B không những chiếm người yêu của A mà còn buông lời lăng nhục A để lấy le với người đẹp: “Cú mà đòi sánh với phượng hoàng” hay “ăn mày mà còn đòi xôi gấc.” Vấn đề hận thù xảy ra sau đó giữa hai người là chuyện tất nhiên? A càng yêu cô gái bao nhiêu thì càng

nung nấu thù hận anh chàng B kia bấy nhiêu. Rõ ràng là, nếu B không cướp người yêu của A và không nhục mạ A thì A đâu có hận thù B. Như vậy thì xin được hỏi ông Định Nguyên, việc A trả thù B là do tình yêu của A đối với cô gái, hay do lòng hận thù mà ông Định Nguyên cho là mù quáng của A đối với B?

Vấn đề yêu nước và hận thù CS cũng thế thôi. Nước hay quê hương của mình thì người dân nào mà không yêu mến. Đó là điều khẳng định. VGCS cướp nước của chúng ta, đày đọa nhân dân ta, gây khổ nhục cho đồng bào ta, lại còn bán đất nước của ta cho ngoại bang. Như thế không đáng cho chúng ta hận thù sao? Đây không phải tư thù, mà là quốc thù. Tình yêu quê hương và mối thù CS là hai mặt phản diện trong trách nhiệm của bất cứ người công dân nào đối với đất nước. Nếu VGCS không bán nước, không đày đọa nhân dân thì người VN đâu có căm thù chúng. Nói khác đi, người VN càng yêu quê hương, yêu Tổ Quốc bao nhiêu thì càng căm thù VGCS bấy nhiêu. VGCS như vậy thì xin hỏi, có ai yêu nước mà không căm thù CS? Ngược lại, có sự căm thù VGCS nào mà không xuất phát từ lòng thương dân tộc, yêu quê hương? Đây âu cũng là luật nhân quả của Nhà Phật. Tách biệt lòng yêu nước và sự hận thù CS thành hai động lực riêng biệt, không liên hệ với nhau, cho mỗi động lực là một nguyên nhân cá biệt làm phát sinh tinh thần chống cộng thì rõ ràng thiếu hợp lý, không chính đáng, mà còn là một sai lầm nghiêm trọng, nếu không muốn nói là có dụng ý xấu. Đặt vấn đề như ông Định Nguyên đề chê bai, khích bác hầu làm nản lòng những người chống cộng là quá ấu, thiên cận, ấu trĩ đến xuẩn động.

(còn tiếp)

Duyên-Lãng Hà Tiến Nhất

ĐỊNH NGUYỄN và HỌC THUYẾT CHỐNG CỘNG Theo ĐỊNH HƯỚNG XÃ HỘI CHỦ NGHĨA

Duyên-Lãng Hà Tiến Nhất
(tiếp theo và hết)

3. Định hướng VNCH và Cờ Vàng

Học lớp ba, lớp tư tiểu học, chắc chắn ông Định Nguyễn đã được nghe trong lớp thầy cô giảng bài: “Hai Bà Trưng phát cờ khởi nghĩa” hay “Lê Lợi dựng cờ khởi nghĩa...” Bất cứ một cuộc khởi nghĩa nào, tiền nhân của chúng ta cũng đều trưng lên lá cờ hiệu của mình để chiêu dụ người dân hưởng ứng đi theo. Cờ xưa thế, và bây giờ cũng không khác.

Trước kia người miền Nam đã có một quốc gia, lấy lá Cờ Vàng 3 Sọc Đỏ làm biểu tượng cho đất nước. Đó là lá Quốc Kỳ hiệu lệnh. Quốc Kỳ là linh hồn của Dân Tộc. Sau khi đất nước bị VGCS xâm chiếm. Một số người chạy thoát. Họ mang cả linh hồn Dân Tộc đi theo. Những người đó hiện nay tuyệt đối không còn một cái VNCH gì khác, ngoài lá Cờ Vàng, để phân biệt họ với bọn cướp VGCS. Nếu không có lá cờ, VGCS đã thống trị các cộng đồng ty nạn và biến họ thành Việt kiều từ lâu rồi. Muốn biết lá Cờ Vàng quan trọng như thế nào, chúng ta chỉ cần nhớ lời tên cố thủ tướng VGCS Võ Văn Kiệt thôi là đủ. Hắn nói: “Chỉ cần người Việt tại hải ngoại bỏ đi lá Cờ Vàng thì họ muốn cái gì cũng được.” Nếu lá Cờ Vàng không làm cho VGCS phải điên đầu, ngày đêm mất ăn mất ngủ thì tên thủ tướng của chúng đã không dụ dỗ chúng ta như thế, và chúng đã không phải để ra cái NQ36, tốn phí hàng mấy tỷ dollars. Với lá Cờ Vàng, người Việt ty nạn chúng ta đã thành công trong việc xua đuổi bất cứ một tên VGCS nào công du ra ngoại quốc. Đi đâu chúng cũng phải lên cửa hậu mà chui vào nhà người ta. Những kẻ chống Cờ Vàng chẳng tên nào học được bài học trong cuộc biểu tình của nhân dân Hà Nội ngày 19-8-1945. Việt Minh phát vài lá cờ đỏ sao vàng lên là chúng dễ dàng biến cuộc biểu tình ủng hộ Chính Phủ QG Trần Trọng Kim thành ủng hộ thằng chó đẻ lưu manh Hồ Chí Minh. Bỏ đi Lá Cờ, chúng ta mất định hướng và mất đi chính nghĩa đấu tranh, kể như chuyện khôi phục đất nước hết còn hy vọng. Việc thay đổi lá cờ, nếu là cần thiết, thì cũng không phải bây giờ. Đợi sau khi giang sơn đã thu lại được rồi, lúc đó đặt ra vấn đề mới là hợp lý và chính đáng. Thay đổi hay bỏ đi lá Cờ Vàng lúc này đương nhiên là tặng không cho VGCS cái mà chúng đang thèm muốn mà tự mình không bao giờ chúng làm nổi.

Phải đau lòng mà thừa nhận rằng đã có những lạm dụng về Lá Cờ. Ngoài việc lạm dụng, còn có cả việc lợi dụng nữa. Việc lạm dụng là của một số người ty nạn, kể cả quân nhân QLVNCH, phần nhiều bởi thiếu thận trọng và thiếu ý thức. Còn chuyện lợi dụng là do những kẻ đã đầu hàng CS, tay sai CS, hoặc chính bọn VGCS. Những bọn này không phải chúng quý trọng lá cờ. Chúng trưng Lá Cờ là để chứng minh rằng chúng cũng chống cộng như ai, và như thế chúng nói mới có người nghe. Nhiều khi chúng cố tình bôi bẩn chính nghĩa chống cộng bằng các hành động lộ bịch hóa việc sử dụng Lá Cờ. Chúng ta hiện không có chính quyền, không có một tổ chức thống nhất nào để ngăn chặn

việc lạm dụng và lợi dụng, nên chỉ còn cách khuyên can những người thiếu ý thức, hoặc tố cáo bọn bất nháo tay sai CS trước cộng đồng, không được thì cũng đành chịu. Nhưng dựa vào những biểu hiện thiếu sót này mà viết như ông Định Nguyên “Cứ buộc mọi người tuyên dương Cờ Vàng trong khi ‘những người con Cờ Vàng’ thì bôi bẩn nó bằng những cuộc biểu tình ‘ruồi bu’ không khác gì sơn đông mã vĩ” là vợ đũa cả nắm, thiếu lương thiện, ác ý, đắc tội với đất nước và với chính lương tâm mình.

Qua đến vấn đề ông Định Nguyên gọi là “định hướng VNCH.” Theo ông Định Nguyên, những người chống cộng mà ông gọi là theo định hướng VNCH là chống cộng để tái dựng chế độ VNCH. Ông còn dám đặt bút viết: “Những người chống cộng theo định hướng này không biết rằng người VN trong nước chống chế độ CS hiện nay là muốn thay thế một thể chế khác tốt đẹp hơn, họ đâu chống cộng để tái dựng VNCH?” Viết lách như thế thật quá liều mạng. Ông Định Nguyên căn cứ vào đâu để khẳng định rằng người dân trong nước không muốn tái lập chế độ VNCH? Thật là ấu tả và võ đoán. Tuy nhiên đây không phải là vấn đề phải quan tâm. Nếu nhân dân VN không muốn tái lập Chế độ VNCH thật thì cũng tốt thôi, chẳng sao cả. Vấn đề ở đây là ông Định Nguyên tỏ ra mù tịt, hoàn toàn không hiểu gì cả, không phân biệt nổi giữa chữ “Nền Cộng Hòa” và “Chế độ Cộng Hòa” khác nhau thế nào. Các chế độ mà người ta gọi là Cộng Hòa có thể có khác nhau, nhưng tất cả đều được xây dựng trên một nền tảng gọi là NỀN CỘNG HÒA. Trên bình diện chính trị, nền Cộng Hòa đối nghịch lại với cái gọi là NỀN CHUYÊN CHÍNH VÔ SẢN hiện nay ở trong nước. Nói cho trung thực phải là thế này, Nhân dân VN - kể cả người tỵ nạn - muốn khôi phục lại chế độ VNCH thì chưa hẳn. Nhưng họ muốn xóa bỏ “Nền chuyên chính vô sản” của CS, và thay vào đó, xây dựng “Nền Cộng Hòa” thì chắc chắn. Viết như ông Định Nguyên thì chắc chắn là viết bừa chứ chẳng hiểu gì. Hình thức chế độ Cộng Hòa tương lai như thế nào thì sau này nhân dân VN sẽ quyết định. Định Nguyên cho rằng những “tên già đã lỗi thời” chống cộng để tái lập chế độ VNCH là vì muốn tìm kiếm chút hư danh, hoặc thêm thuồng miêng đỉnh chung, chính là kẻ có đầu óc đen tối, lúc nào cũng “suy bụng ta ra bụng người.” Viết lách hàm hồ để nhục mạ những người còn có chút tâm huyết đối với đất nước như Định Nguyên là đồng lõa với VGCS. Nếu sáng suốt nhìn vào dân tộc Do Thái gần hai ngàn năm lưu vong, mãi đến thế kỷ 14 mới có điều kiện dựng lại lá cờ xanh trắng với ngôi sao David 6 cánh làm cờ lệnh để ngày nay trở về đất nước của họ thì Định Nguyên đã không mù quáng viết ra những lời nhục mạ chua chát và độc địa như thế.

4. Vấn đề cuội và không cuội

Có thể nói bất cứ người VN nào cũng biết đặc tính của Cuội là nói láo. Chống cộng cuội hay chống cộng dỏm là chống cộng giả, tức nói láo. Nói thế để phân biệt với chống cộng thật, chống cộng chính đáng. Lối chống cộng cuội (hay dỏm) tôi diễn tả là “chống cộng theo định hướng xã hội chủ nghĩa.” Nghịch lý đấy, nhưng thật sự là như vậy. Điều tối cần đối với bất cứ người Việt yêu nước nào trong lúc vàng thau lẫn lộn này là phải phân biệt được giữa chống cộng thật và chống cộng cuội. Muốn biết một người có chống cộng

thật hay không, điều kiện ắt có và đủ là phải xác định được lập trường của người đó. Hiện nay, ai cũng đều nói chống cộng cả, nhưng dứt khoát họ theo đuổi một trong hai lập trường sau đây. Chống cộng để tiêu diệt tập đoàn VGCS. Đó là chống cộng thật. Chống cuội là đòi VGCS cho tham gia vào guồng máy cai trị với chúng. Chống cộng cuội còn gọi là hòa hợp hòa giải với CS, hay đấu tranh đòi đa đảng với VGCS.

Như chúng tôi đã trình bày nhiều lần, xóa bỏ hận thù để hòa hợp hòa giải với địch thủ là con đường ngắn nhất, dễ nhất, hợp lý nhất, đỡ tốn xương máu nhất hầu giải quyết vấn đề phân hóa trong dân tộc và đưa đất nước tiến lên. Từ sau Đệ Nhị Thế Chiến, có 4 quốc gia bị qua phân vì vấn đề quốc, cộng là Đức, Tàu, Triều Tiên và VN. 3 quốc gia kia có thể tiến đến hòa giải và hòa hợp dân tộc, không có vấn đề, nhưng VN thì dứt khoát không, bởi vì Hồ Chí Minh và đảng CSVN là những tên bán nước. Các đảng CS Đức, Tàu, Triều Tiên tuy có ít nhiều lệ thuộc vào Liên Xô hoặc Tàu, nhưng họ không bán đất nước của họ. Đó là trở lực không thể vượt qua bất cứ vì lý do gì. Hồ và đảng VGCS là quốc phạm. Trước pháp luật, những tên quốc phạm không thể không bị xét xử.

Những tên chống cộng cuội chấp nhận đa đảng với đảng VGCG tức là thừa nhận là hợp pháp tội bán nước của Hồ và đảng CS. Như vậy cuội có nghĩa là đồng lõa với tội bán nước. Hành vi đồng lõa dẫn đến cái hệ lụy là chấp nhận cho việc đặt tượng tên Hồ tặc và những tên bán nước khác trên bàn thờ Tổ Quốc ngang hàng với các anh hùng dân tộc, có công đối với đất nước mà nhân dân nhang khói phụng thờ. Trên thế gian này có dân tộc nào đồng thời thờ cả người dựng nước lẫn tên bán nước đồng sàng như nhau? Như vậy, tinh thần chống cộng thật chính là quyết tâm tiêu diệt tập đoàn VGCS, kẻ thù của Dân Tộc VN. Không có con đường nào khác. Ngoài một lập trường dứt khoát như thế, tất cả đều là cuội, không thể cứ nhập nhằng được.

5. Đáo Tàu đâm Chết

Lâu lắm rồi, lúc Hoàng Duy Hùng còn đang nổi danh, ông tới San Jose tuyệt thực, tôi có nói với ông: “Anh dìm người ta xuống để cho mình ngoi lên là hạ sách. Tự mình dùng nội lực để trồi lên mới là thượng sách.” Nay thấy ông Định Nguyên sử dụng lại chiêu thức của Hoàng Duy Hùng, tôi cho là càng thất sách hơn. Để làm nổi bật đường lối chống cộng của mình mà tôi tếu cho vui gọi là “Học thuyết,” Định Nguyên nhấn chìm tất cả mọi phương thức đấu tranh của cộng đồng tỵ nạn mà ông là một thành viên. Tương hay ho gì hóa ra lại là tránh vỏ dưa gặp vỏ dừa. Theo Mỹ chống Tàu chưa thấy đi đến đâu, nhưng trước mắt là đem thân làm nô lệ cho Mỹ. Thực tế, chỉ có tên ăn mày đến xin làm tôi cho anh nhà giàu, chứ chẳng bao giờ anh nhà giàu tìm đến tên ăn mày để xin làm bạn. Từ 1963 đến nay, các chính quyền Mỹ càng ngày càng cho thấy họ là kẻ thù của Dân Tộc VN. Tôi nói không sai chút. Họ cấu kết và o bế VGCS - kẻ thù của Dân Tộc VN - như thế mà là bạn của nhân dân VN được sao? Định Nguyên tuyệt đối tin vào giải pháp theo Mỹ, ông viết: “Không phải vô cơ mà đại sứ Mỹ Ted Osius viếng các cộng đồng VN và tuyên bố, ‘Tình hình sẽ thay đổi. VN sẽ có tự do dân chủ.’” Và ông còn quả

quyết hơn: “... tôi sẽ trở về cố quốc để lấy lại những gì đã mất.” Định Nguyên lấy lại đất nước hay căn nhà của ông? Mà ai cho lấy? Vậy thì Định Nguyên hay chúng tôi (Hà Tiến Nhất) là kẻ mơ giữa ban ngày? Giá ông Định Nguyên hiểu được một phần thôi thế nào là chuyên chính vô sản thì ông đã phải lựa lời ăn tiếng nói và dè dặt hơn. Kinh nghiệm trước mắt cho thấy, nước Mỹ chỉ có khả năng xin VGCS tha cho một vài tù phạm, rước sang Mỹ mà “chống cộng” thôi. Tuyệt đối Mỹ không thể làm thay đổi đường lối chính sách của VGCS được, đừng nói gì đem lại tự do dân chủ cho VN. Nên nhớ nằm lòng câu này của Lê Đức Anh “Thà mất nước chứ không mất đảng.” Obama đã hứa với Nguyễn Phú Trọng tôn trọng thể chế chính trị của CSVN. Nếu ông Định Nguyên nhớ điều này thì có thể ông đã không dám ăn nói càn rỡ.

Vì có một đức tin tuyệt đối như thế, nên Định Nguyên đã mạt sát bất cứ ai đụng đến ả Ted Osius và tên Điều Cày bịp. Chúng tôi đề cập tới một sự kiện (fact) không thể chối cãi, và bỏ qua những điều còn trong vòng tranh luận. Đó là việc Ted đến nhà bà NS Janet Nguyễn. ả có yêu cầu bà Janet move lá Cờ Vàng xa khỏi chỗ ả đứng. Nếu là một người còn có chút tự ái dân tộc thì ông Định Nguyên đã nhìn ra có vấn đề. Đặc biệt hơn nữa là trên ve áo ả đại sứ có gắn huy hiệu lá cờ đỏ sao vàng của VGCS. Sự kiện này thì người chậm hiểu tới đâu cũng phải nhìn ra vấn đề. Vấn đề là Ted Osius rất trịch thượng, khinh mạn đối với người ty nạn VN. Hơn nữa ả cố ý khiêu khích người ty nạn như muốn khẳng định với mọi người rằng: “Dứt khoát chỉ có CSVN thôi đây nhá, các anh đừng có làm tưởng rằng Mỹ sẽ đứng về phía các anh.” Một người bình thường làm như thế, chúng ta có thể cho là họ sơ sẩy. Nhưng một nhà ngoại giao chuyên nghiệp làm như thế, chúng ta không có thể giả đờ không biết được.

Khi Người Lính Già Oregon (NLGO) nhìn thấy thái độ khinh mạn và xác xược của ả đại sứ Ted Osius, ông lên tiếng đòi tống cổ ả ra khỏi nhà bà NS Janet. Thái độ quyết liệt của NLGO lập tức bị ông Định Nguyên chửi bới xối xả là loạn ngôn, ếch ngồi đáy giếng coi trời bằng vung, mê sảng, vĩ cuồng. Lại còn đe dọa: “Chống Đại Sứ Mỹ tức là chống chính Mỹ đối với VN và biển Đông.” Ở chỗ này thì chữ “ếch ngồi đáy giếng” phải trả về cho Định Nguyên mới xong. Định Nguyên không biết rằng, tư gia bà Janet là “private property,” bà có quyền đuổi cổ bất cứ ai - kể cả Tổng Thống - vào nhà bà mà dở thói xác xược, hỗn láo. Định Nguyên mắng chửi NLGO như là tên ăn cháo đá bát, ăn nhờ ở đậu nước Mỹ mà còn hỗn hào dám đòi tống cổ chủ nhà (Ted Osius) ra đường. Không biết có được khuyên ông Định Nguyên nên đi học lại môn lịch sử không. Cha ông của ả Ted cũng chỉ là người đến chiếm ngụ nước Mỹ này. Họ đến trước và nhờ số đông nên họ nắm quyền. Có thế thôi. Việc gì mà Định Nguyên khúm núm và sợ sệt đến thế! Ông Định Nguyên nếu chưa là công dân Hoa Kỳ thì cũng nên học để mà thi citizen kéo thiết thòi. Người công dân Mỹ có quyền hiến định phản đối chính sách của chính quyền Mỹ gây thiệt hại cho nước Mỹ và quyền citizenship của họ. NLGO không mê sảng và vĩ cuồng đâu. Nói nhỏ nghe chơi, xét về tinh thần yêu nước và kiến thức thì Định Nguyên chưa xứng đáng là học trò của NLGO đâu?

Khi ông Đinh Nguyên bênh tên Điều Cây mới thực sự lòi cái đuôi dốt nát của mình ra, để rồi mình tự hại mình. Hay như người ta nói “giáo đầu đâm chệt.” Đinh Nguyên viết: “Điều Cây không muốn bình luận về cá nhân ông Hồ là quyền của ông ta.” Đúng là quyền của “ông Điều Cây của Đinh Nguyên” thật, nhưng xin hỏi ông Đinh Nguyên một câu rất thông thường thế này thôi. Giả sử có một đứa nhỏ mà ông Đinh Nguyên không biết rõ lai lịch, đến nhà rủ con ông đi chơi. Ông Đinh Nguyên có quyền hỏi: “Cháu rủ thằng con ta đi đâu, làm gì” không? OK, đồng ý đứa nhỏ có quyền không trả lời câu hỏi của ông Đinh Nguyên - tự do mà - nhưng ông có dám để thằng nhỏ dắt con ông ra khỏi nhà không? Có dám không? Nếu thằng nhỏ muốn đưa con ông đi chơi thì liệu nó có buộc phải trả lời rành mạch câu hỏi của ông Đinh Nguyên không?

Về phương diện chính trị cũng vậy. Tên Điều Cây tới cộng đồng để vận động đồng bào chống cộng, không lý đồng bào không được quyền biết lập trường của Điều Cây về Hồ Chí Minh, tên chúa trùm đảng CSVN? Một tên bộ đội nửa chữ căn đòi chưa chắc đã học hết, thế mà dám vênh váo tuyên bố sang Mỹ để sửa chữa những khuyết tật của báo chí tại hải ngoại. Thử hỏi khuyết tật của báo chí hải ngoại là gì? 700 tờ báo trong nước men theo lề phải mà đi, đó có phải là khuyết tật không? Tại sao hần không ở lại mà sửa chữa khuyết tật của báo chí trong nước? Tên Điều Cây trả lời được mấy câu hỏi này, tôi cùi. Đáng trách là mấy ông nhân sĩ ty nạn. Những ông tiến sĩ, luật sư, sĩ quan không dám chất vấn hần một câu, một câu thôi, mà lại hí hửng ôm cổ bá vai thằng bịp xem chừng hãnh diện lắm. Nó huênh hoang bịp bợm mà cứ ngồi há hốc mồm nghe, vỗ tay bôm bốp. Mỹ biết cả. VGCS biết cả. Người ta đánh giá ty nạn chúng tôi qua các ông. Quả thật oan ức quá cho chúng tôi.

Sợ dài quá, cố viết ngắn mà không được. Lần trước mới post nửa bài mà TS Hồng Lĩnh đã phê: “Bài của DLHTN dài quá. Đọc xong thấy nó loãng quá.” Đúng vậy đấy ông Tiến Sĩ ạ, “dở hay nói dai, viết dài là tại dốt.” Tiến Sĩ phê bình rất đúng. Kể hèn này cảm ơn ông TS và xin cúi đầu tạ lỗi. “Tẻ vui thôi cũng tính Trời biết sao!”

Sợ dài lại bị chê nên đành phải chấm dứt ở đây. Chúng tôi xin mượn lời của ông Đinh Nguyên để kết luận bài viết dài dòng này. Ông Đinh Nguyên viết:

“Tôi không cố võ mọi hình thức hoà hợp hoà giải trá hình đầu hàng cộng sản, nhưng trong khi người Việt chưa có cách nào để loại bỏ chế độ CSVN, mọi sự tác động (của bất cứ ai) làm giảm được sự độc tài toàn trị của chế độ đó, đem ít nhiều tự do và dân chủ đến cho người dân đều được hoan nghênh.”

Lời dài, nhưng ý ngắn. Tóm tắt, ông Đinh Nguyên không cố võ tất cả mọi hình thức hòa hợp hòa giải, nhưng cố võ hình thức HHHG nào giảm bớt được toàn trị, thêm một chút dân chủ nữa là OK. Chính ông Đinh Nguyên thừa nhận con đường chống cộng của ông là hòa hợp hòa giải với VGCS. Tôi phản bác cách chống cộng của ông Đinh Nguyên. Có thể bạn đọc không tin tôi. Nhưng quý vị không thể không tin ông Đinh Nguyên. Con đường phiêu lưu này tôi gọi là “chống cộng theo định hướng XHCN.” Với ông Đinh

Nguyên, tôi nêm một chút tiêu, hành, mắm, muối cho thêm mặn mà và gọi nó là “Học Thuyết Định Nguyên.”

Ngày 5-9-2015

Duyên-Lãng Hà Tiến Nhất

Nguồn: Internet E-mail by Nguyễn Quốc Đống chuyển

*Đăng ngày Chúa Nhật, August 30, 2015
Cập nhật hóa ngày Thứ Bảy, September 5, 2015 - thêm bài 2 (mục 3, 4, 5)
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*